

ДВЪ СИРАЧЕТА.

(разказъ).

I.

Въ една градина вървѣха двѣ дѣца, които се държаха за ржцѣ. Едното бѣше около седемгодишно — другото — около петгодишно. Дѣждътъ ги бѣше поизмокрилъ, та уловиха една пѣтека, дѣто грѣеше още слънцето. Тѣ бѣха блѣди и облѣчени

въ дрипи. По-малкото ленчеше: „Гладенъ съмъ!“

По-голѣмото водѣше братчето си съ лѣвата ржка, а въ дѣсната държеше една прѣчка.

Двѣтѣ дѣца достигнаха до мѣстото дѣто плуваха *лебедитѣ*. Тѣ се сгушиха задъ дѣсчената *барака* на лебедитѣ и загледаха водата

Въ сѣщото врѣме друга една двойка идѣше къмъ това мѣсто. Единъ 50 годишенъ мъжъ водѣше за ржка едно петгодишно дѣте, навѣрно, баща и синъ. Момченцето държеше въ ржка едно кравайче. Двѣтѣ сирачета се сгушиха още по-вече да не ги забѣлѣжатъ.